

[Mimi Jakobsen]

som kun kan gøre, at de dør af deres handicap. Jeg skal ikke sige, at det måske også er meningen, men jeg kan sige, at tallene i hvert fald taler i den retning.

Jeg har tidligere rettet henvendelse til udenrigsministeren, om det måske var et område, hvor Danmark kunne yde en helt speciel indsats. Det var vel overkommeligt. Det var vel noget, hvor vi konkret kunne sætte ind. Her kan vi netop tage en sag op og se nogle resultater, hvilket selvfølgelig ikke udelukker, at vi tager fat på andre områder, navnlig ikke, at vi sammen med andre tager vores del af arbejdet.

NATO har spillet og spiller en stor rolle i alt det her. NATO vil også gradvis spille en ny rolle. Det er vi i CD udmærket tilfreds med, men NATO's succes har i vores øjne hele tiden beroet på et sammenhold i NATO, og det mener vi også skal være tilfældet fremover. Vi mener ikke, at Danmark skal gå enegang, men at vi i fællesskab skal være med til at omformulere NATO på de nye betingelser, som heldigvis ser ud til at blive gældende.

Også EF får naturligvis en ny rolle. Det har vi jo for nylig diskuteret i Tinget. Jeg skal kun sige, at det er CD's største glæde, at vi har fået et helt andet klima for debatten om EF herhjemme. Det synes vi er utrolig løfterigt.

Den indenlandske scene er vel mere overskuelig. Den er måske lidt mindre løfterig, men også lidt mindre farlig, men jeg synes bestemt ikke, at man skal se bort fra, hvad flere ordførere, vel næsten alle, har været inde på, at der er sket en udvikling her i det sidste halve års tid, som vi i hvert tilfælde i CD glæder os over.

Der er kommet en betydelig bedre kontakt mellem regeringen og Socialdemokratiet. Vi har set det konkret udmøntet i nogle forlig, som CD har deltaget i. Det drejer sig om overførselsindkomsterne. Det drejer sig om noget med de unge – det stemmer vi naturligvis for – og det drejer sig også om boligforlig, som vi ikke er med i, fordi vi synes, der mangler noget langsigtet, men som vi naturligvis støtter, som det ligger.

Arbejdsklimaet er blevet bedre, men jeg vil da gerne i fortsættelse af det, Venstres ordfører, hr. Ivar Hansen, var inde på, sige, at for os er det bestemt også beskæmmende med denne politiske og personlige mudderkastning i Folketinget. Vi mener ikke, der er nogen som helst rimelighed i den behandling, skatteministeren

har fået, og vi mener ikke, at det fremmer noget som helst at skrue tingene op på den måde. Det vil man ikke finde CD som deltagere i.

Vi kunne også ønske, at der ikke blev udtalt mistillid både på det personlige plan og på det politiske plan til forskellige CD-grupperedlemmer rundt omkring i aviser af regeringsmedlemmer og af regeringsfamiliemedlemmer og af de noble anonyme. Det kunne også forbedre klimaet lidt.

Statsunderskuddet kender vi. Vi håber da ikke, det bliver værre, men der er desværre noget, der tyder på det. CD er vel ikke direkte medansvarlig, vi er jo ikke et forligsparti i finanslovssammenhæng, men naturligvis må alle, næsten uanset om man har stemt for den finanslov eller ej, føle sig ansvarlig for, at vi har et fælles problem. Det gør CD i hvert fald.

Vi ser gerne på de nye initiativer, regeringen måtte komme frem med. Det bliver selvfølgelig ikke initiativer, der kan rette op på 21,7 mia. kr. eller 25,8 mia. kr., men lad os se forslagene. Vi kan jo ikke binde os, før vi har set dem. Vi sparer ikke af ideologiske grunde. Vi sparer simpelt hen, fordi vi anerkender, at der er en nødvendighed i det.

Det har været en af påstandene, at CD modarbejder og underminerer besparelser. Tja, det er vist småting, vi snakker om. Jeg tror, vi snakker om, at de store ting, regeringen har tabt i forhold til finansloven, er noget med boligstøtten. Det er CD faktisk ikke ansvarlig for. Vi sagde nej til det. Vi anmodede regeringen under finanslovsdrøftelserne om i givet fald at komme med andre forslag. Regeringen fik sit flertal sammen med Fremskridtspartiet om boligstøtten. At Fremskridtspartiet smutter bagefter, og at CD så bare ikke umiddelbart rykker ind og tager Fremskridtspartiets plads og dækker besparelserne ind, kan man ikke for alvor bebrejde CD.

Medicintilskudsordningen er røget. Det skete ikke på CD's foranledning. Det skete ved, at Fremskridtspartiet igen meldte fra. Det er fra 1991, men jeg ser ikke nogen som helst grund til, at nogle mindre partier skal stå og flagre med en ordning, som flertallet i øvrigt har frafaldet.

Vi ser gerne nye initiativer. Stadig væk vil man i nogle tilfælde se Centrum-Demokraterne danne flertal uden om regeringen – at vi skal høre det som en bebrejdelse fra Det Radikale